

med Klasselotteriets Sedler. Jeg synes, det er et Forhold, som den højtærede Justitsminister burde være betænkt paa at komme til Livs. Det er ganske vist i første Række Domstolenes Opgave at komme det til Livs, og det er vistnok ogsaa forsøgt, men det er ikke lykkedes. De Domme, der er faldne, har ikke haft den Virkning, at saadant Salg af Lotterisedler af andre end de autoriserede Kollektører er blevet væsentlig indskrænket; tværtimod, det tager til, og jeg mener, at det er urigtigt. De Mennesker, som vil spille i Lotteriet, kan bogstavelig talt ikke faa Lodsedler at købe hos andre end disse Mellemmænd, hvis Forretning faktisk er ulovlig. Derved mener jeg, at Befolkningen, som gerne vil spille i Lotteriet, yderligere blokkes for Penge, idet disse Mellemmænd tager en ganske betydelig Opgæld. Hvis man f. Eks. vil købe en kvart Lodseddel til første Trækning, maa man ofte give 6—8—10 Kr. for den. Det er et Forhold, som altsaa er ganske ulovligt, og da det har vist sig, at det ikke lader sig gøre at komme det til Livs gennem Domstolene, vil jeg spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke kunde tænke sig at finde en eller anden Maade i Form af en Tilføjelse til Loven eller lignende — jeg har ikke gennemtænkt det saaledes, at jeg kan give nogen nærmere Anvisning derpaa —, hvorved dette Forhold kunde indskrænkes, saaledes at de, der vilde spille i Lotteriet, ikke behøvede at blive blokket af disse Mellemmænd, som sidder og tager en ganske ublu Fortjeneste, men at det virkelige blev saaledes, at man kunde faa Lodsedler at købe hos de autoriserede Kollektører og ikke andre Steder.

Justitsministeren (Bilow): Jeg takker de ærede Medlemmer, som har haft Ordet, og som har anbefalet Lovforslaget til Vedtagelse i Tinget. Jeg har kun enkelte Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem fra Stege (Jessen) i Anledning af hans Henvendelse til mig. Jeg maa indrømme, at jeg ikke kender de Domme, hvorved de Personer, som uden Autorisation har solgt Lodsedler, er blevet frifundne, derimod kender jeg mange Domme, ved hvilke de er blevet dømt. Det var navnlig en bestemt Familie, som Domstolene var efter og ramte den ene Gang efter den anden; snart var det Faderen, snart Moderen, saa Svigersønnen og saa Datteren — husker jeg fra min Sagførertid —, som overtraadte Loven, snart paa den ene, snart paa den anden Maade, og jeg synes,

at Domstolene altid ramte dem. Jeg er ikke i Øjeblikket a jour med nogen af de Domme; hvorved disse Forhandlere er blevet frifundne. Lovens Ord i § 3 er saa omfattende, synes jeg, at man maa kunne ramme alle de Tilfælde, som betyder noget. De Ord i Loven af 6. Marts 1869, som angaar dette Forhold, lyder saaledes: „Det forbydes alle andre“ — end de autoriserede Klasselotterikollektører. — „at drive Handelsforretning med disse Lodsedler.“ Det, som altsaa er tilladt, er, at den enkelte sælger sin Lodseddel, noget, som jeg ved bruges, og som der ikke er noget at sige til. At en Mand spiller i 1ste, 2den, 3die, 4de og 5te Trækning og ved 6te Trækning sælger sin Lodseddel og derigennem faar Dækning for Udgifterne i de foregaaende Trækninger, er der ikke noget at sige til; naar det ikke drives som egentlig Forretning, indeholder det jo heller ikke nogen Samfundsfare, men hvis det altsaa i det skjulte drives som Forretning, bør det rammes, og jeg skal gøre, hvad der staar i min Magt, for at faa Politidirektøren til at skride ind; thi er der noget, som ligger mig paa Hjerte, er det netop at ramme alle den Slags illegitime Forretninger.

Jessen: Jeg tror for Resten ikke, der foreligger nogen Dom, som frifinder de paagældende. Jeg erindrer ogsaa, at der er sket Dømfældelser i adskillige Tilfælde, vistnok saa godt som i alle dem, hvor der har været rejst Sag, men det ærgrer mig, at disse Domme ikke bevirker, at dette ulovlige Forhold hører op. Naar man har en Lov, skal den overholdes, og saa maa man, hvis man ser, at der vedblivende sker Overtrædelse, søge at komme Forholdet til Livs. Det er en Forretning, som ikke blot drives i det skjulte, nej, den drives aabenlyst, der averteres daglig dermed i alle Blade i København, og der findes Forretninger med store Skilte, som udelukkende, bogstavelig talt, lever af disse Forretninger. Selvfølgelig skal det Forhold ikke rammes, at den enkelte Mand, som er blevet ked af at spille, sælger sin Lodseddel, det er jo ikke nogen Forretning, nogen Næringsvej for ham, men de uautoriserede Kollektører, om jeg saa maa sige, driver det i høj Grad som Næringsvej. Det har undret mig og for Resten mange, at det har vist sig at være saa vanskeligt at ramme dem. Ganske vist er de paagældende snedige og laver om paa det; snart er det Faderen som driver Forretningen, snart Sønnen, snart Svigersønnen og snart Moderen, som